

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε

14 ΜΑΪΟΥ 1927

ΔΡΙΘ 20

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑΝ

Οί αναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» γνωρίζουσι πάντως ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἱκανῶν ἰδρυθὲν λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις σωματεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλός», ἀριθμοῦν μεταξὺ τῶν μελῶν του ἄνδρας ἐπιφανεῖς οὐ μόνον μεταξὺ τῶν εἰδικῶς περὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ τὰ παιδαγωγικὰ ἀσχολουμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καθ' ὅλου παρ' ἡμῖν λογίων καὶ ἐπιστημόνων, καὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ κινήσει τῆ πολιτικῆς. Ὡς σκοπὸς τοῦ Ὀμίλου τούτου ἐτέθη ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς δημοτικῆς εἰς τὸ δημοτικὸν μὲν ἑλληνικὸν σχολεῖον κατὰ πρῶτον λόγον, βραδύτερον δὲ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον καὶ εἰς τὴν μέσσην ἐκπαίδευσιν, καὶ ἐφεξῆς. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα τὰ γενεσιουργὰ αἷτια τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ «δημοτικιστικόν» λεγόμενον πρόγραμμα λειτουργίας καὶ δράσεως τοῦ ἐν λόγω σωματείου. Ὅ,τι ἐνδιαφέρει νὰ σημειωθῆ εἶνε ὅτι ὁ Ὀμιλος οὗτος τὸ μὲν συνδυασθεὶς πρὸς τὴν πολιτικὴν ὅπως ἐπιβληθῆ, τὸ δὲ ἀνεχθεὶς ὡς ἰθύντορας τοῦ σωματείου καὶ δρῶντα πρόσωπα καὶ ἐφαρμοστὰς τῆς «δημοτικιστικῆς ἰδεολογίας» ἀνθρώπους ἀνειλικρινῶς ἐκμεταλλευθέντας τὴν ἐν αὐτῷ θέσιν των πρὸς προαγωγὴν τῶν ἰδίων βλέψεων, ἐγένετο παραίτιος δύο μεγάλων κακῶν εἰς τὴν χώραν: τοῦ γλωσσικοῦ διχασμοῦ, καὶ τῆς ἀθεϊστικῆς κομμουνιστικῆς κινήσεως.

Περὶ τοῦ πρώτου κακοῦ δὲν προσήκει εἰς ἡμᾶς νὰ ὀμιλήσωμεν, εἰ μὴ μόνον κατὰ τοσοῦτον, ὅτι ἐδημιουργήθη μία ἐπὶ πλέον ἀφορμὴ διαστάσεως μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς ἐξάψεως τῶν παθῶν δύο ἀλληλομαχομένων γλωσσικῶν στρατοπέδων, ἧτοι τῶν ὀπαδῶν τοῦ δημοτικισμοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν τῆς καθαρουσύσης. Ἰκανοὶ τῶν πρώτων, ἐκτραχηλισθέντες εἰς τὸν οὕτως ἀποκληθέντα «μαλλιαρισμόν», ἐξεχυδαῖσαν μέχρι τοσοῦτου τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥστε οὐδ' ὁ χυδαιότερος ἐκ τῶν ἀγοραίων νὰ ἐννοῇ αὐτὴν ὑπ' αὐτῶν γραφομένην. Οἱ δὲ δεύτεροι, ἐμμένοντες εἰς ἀ-

κρότητας γλωσσικὰς προφανῶς δυσχεραίνουσας τοὺς μικροὺς τοῦ ἑλληνικοῦ δημοτικοῦ σχολείου τροφίμους εἰς αὐτὰ τὰ πρῶτα τῆς παιδείσεως αὐτῶν βήματα, ἐκήρυξαν τὴν γλωσσικὴν ἀδιαλλαξίαν παρὰ τὰς ὑπαγορεύσεις: τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ τοὺς νόμους τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῆς γλώσσης.

Τὸ χεῖριστον ὁμως κακὸν ὑπῆρξε τὸ δεύτερον. Οἱ ἰθύνοντες δήλον ὅτι τὰ τοῦ Ὀμίλου, ὁσάκις διὰ μέσων πολιτικῶν ἐξησφάλιζον ὅτι ἐξ εὐδοώσεως τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτῶν προγράμματος τὴν πολιτικὴν ἰσχύν, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς οὐ μόνον ἀδεῶς προῆγον τὴν γλωσσικὴν αὐτῶν «αἵρεσιν», ὡς οἱ ἀντίπαλοί των ἐχαρκτήριζον τὴν γλωσσικὴν αὐτῶν ἰδεολογίαν, διὰ παντὸς μέσου ἐπιβάλλοντες αὐτὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ καὶ, λάθρα διὰ πλεῖστα μέλη τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὀμίλου» καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ὀλόκληρον, προσεπάθουν ὑπὸ τὸ γλωσσικὸν ἔνδυμα νὰ διαδίδωσιν ἀρχάς, ἀντικρως ἀντιβαίνουσας οὐ μόνον πρὸς τὸ ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει κοινῇ τοῦ ἔθνους, ἡμῶν βουλήσει κράτοῦν ἀστικὸν κοινωνικὸν σύστημα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πρεσβευομένην ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους θρησκείαν καὶ πρὸς τὰς ταύτη συναφεῖς ἠθικὰς ἀξίας. Τὸ δὲ χεῖριστον ἦτο τοῦτο, ὅτι ὁσάκις ὅθεν δήποτε ἐκακίζοντο οἱ πρωτεργάται οὗτοι τῆς γλωσσικῆς μεταρρυθμίσεως ἐπὶ ἀθρησκείᾳ, ἢ ἀθεΐᾳ, ἢ μπολσεβικισμῷ, ἢ ὑλιστικῷ μαρξισμῷ, ἢ ἐπὶ ἰδεολογίᾳ καθ' ὅλου ἀνθεθνικῇ, οὗτοι πάσῃ δυνάμει διεμαρτύροντο ἐπὶ ταῖς τοιαύταις αἰτιάσεσι, διὰ βαρυτάτων τοὺς κατηγοροῦντων των χαρακτηρίζοντες ἐκφράσεων καὶ ἑαυτοὺς κηρύττοντες ὡς μηδαμῶς μὲν ἀναμιγνύοντας τὴν θρησκείαν πρὸς τὴν καθαρῶς, δῆθεν, γλωσσικὴν αὐτῶν ἰδεολογίαν, ὑπερμαχοῦντας δὲ τῶν ἠθικῶν, ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδανικῶν, τὰ ὅποια φιλεῖ καὶ περιέπει τὸ ἔθνος ὀλόκληρον. Πασίγνωστοι ἐγένοντο αἱ ἐπ' ἐσχάτων διεξαχθεῖσαι περὶ τὰ «μαρξιστικὰ» ἀνακρίσεις, εἶνε δὲ πρόσφατος ἀκόμη ἡ αἴσθησις, ἣν παρήγαγεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τὸ διαβόητον πόρισμα μέλους τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπιφορησθέντος νὰ διεξαγάγῃ αὐτὰς καὶ ἀποφανθέντος ὅτι οὐδὲν συνέβη τὸ ἔκτροπον.

Καθ' ἅπασαν ταύτην τὴν περὶ τὴν «γλωσσικὴν μεταρρυθμίσειν» διαμάχην ἡ «Ἐκκλησία» ἐτήρησε στάσειν ἐφεκτικὴν, ἀναμένουσα νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἀσφαλῆ περὶ τῆς κινήσεως ταύτης ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Περιοκοπομένη τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερά, καί, καίπερ διαισθανομένη ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων, ἐπεῖχεν εἰς τὰς κρίσεις αὐτῆς, πάντοτε εὐχομένη ὅπως τὰ ἔνθεν ἀκαεῖθεν διαθρυλούμενα ἀποδειχθῶσιν ἀναληθῆ, οἱ δὲ περὶ τὸν «Ἐκπαιδευτικὸν Ὁμίλον» ἐνδιαφερόμενοι περὶ μόνον τὸ γλωσσικὸν ζήτημα.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἀπ' ἑαυτῆς, ἐπὶ τέλους, προέκυψεν εἰς τὸ μέσον γυμνὴ ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. Ὁ ἕτερος τῶν διευθυνόντων τὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ὁμίλου αἴφνης ἐθεάθη ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς ἀναπεταννύων τὴν σημαίαν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς καὶ οὕτω κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον ὁμολογῶν, ὅτι δι' ὧν ἐβεβαίωσεν μέχρι προχθὲς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δικαίως ἐλογίζετο ὡς ὑποκτος καὶ κρυφίνους καί, — ὅπερ τὸ χεῖριστον — ὅτι δὲν ἔλεγε τὰ ληθῆ ἢ περίπυστος τοῦ ἀνακριτοῦ-ἀρεοπαγίτου ἔκθεσις! Ἄμεσον ἐπακολούθημα τῆς τοιαύτης τροπῆς τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» ἐπῆλθεν ἡ ἐπίσημος ἀπ' αὐτοῦ ἀπόσχισις τῶν συντηρητικωτέρων ἐκ τῶν μελῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀνώτατοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ ἄνδρες πολιτικοὶ διακεκριμένοι καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν, διευθυντῶν καὶ στυλοβατῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως κ. Ἄ. Δελεμούζος.

Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὰς ἐπόψεις, τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖ τὸ περιοδικὸν τοῦτο, δὲν εἶναι τόσον ἡ κομματικὴ ὄψις τῆς τροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου, ἢ προσχώρησις αὐτοῦ δηλ. πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ κομμουνισμοῦ γνωστὰς κοινωνικὰς ἰδέας, ὅσον τὸ ὅτι ἡ κομματικὴ αὕτη τάσις φέρει, δυστυχῶς, χαρακτῆρα ἀντιθρησκευτικόν. Ὁ κομμουνισμὸς, δηλαδή, δὲν εἶνε ἀπλῶς σύστημα θεωριῶν, δι' ὧν ἐπιζητεῖται τοῦ ἀστικῆς καθεστῶτος ἡ ἀνατροπὴ, ἀλλ' εἶναι τάσις ἀντικρως ἀντιθρησκευτικὴ ἢ, μᾶλλον, ἀντίδρασις καὶ πόλεμος ἐνεργὸς κατὰ τῆς θρησκείας, πολιτικῆς στρεβλώσεως καὶ ἐκρίζώσεως αὐτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἀποκήρυξις πάσης ἠθικῆς ἀξίας, καταστροφὴ τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος. Καὶ ὅ,τι ἔτι περισσότερον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς εἶναι ὅτι οἱ ταγοὶ τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» μετέδωκαν εἰς τοὺς ὁπαδοὺς των δημοδιδασκάλους τὸ ἀντιθρησκευτικὸν καὶ ἀθεϊστικὸν αὐτῶν μόλυσμα, καὶ ἐδηλητήριασαν, κατ' ἀκολουθίαν, κατὰ μέγα αὐτοῦ μέρος ἕνα ὄργανισμὸν, τὸν ὄργανι-

σμὸν τὸν ἐκπαιδευτικόν, τὸν σπουδαιότερον τῶν ἐθνικῶν ὄργανισμῶν, διότι εἰς αὐτὸν εἶνε ἐμπεπιστευμένη ἡ ἑλληνικὴ νεολαία.

Ὅθεν φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσσεως Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν προέβη ἀκόμη εἰς ὀριστικὸν ἢ μέτρον ἀπέναντι τῆς τοιαύτης τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων τροπῆς ἐν ἀναμονῇ πληρεστέρων ἴσως διασαφήσεων, εἶνα, λέγομεν, ἀνάγκη νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέσων εἰς ἐξυγίανσιν τοῦ οὕτω νοσήσαντος ὄργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαίδευσσεως.

ΟΙ ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Β.

Οἱ χιλιασταὶ στρέφονται κατὰ πίσσης οὐ μόνον ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς τάξεως ἐν τῷ κόσμῳ. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐκυκλοφόρησαν καὶ τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἐπιθυμητὴ Κυβέρνησις»¹. Ἐν αὐτῷ διακηρύττεται ὅτι πᾶσα ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ τάξις ἡ ἤδη ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχουσα «ἀποτελεῖ τὸν ὑπὸ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀποκηρυττόμενον κόσμον»², πάντα δὲ «τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀποτελοῦσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σατανᾶ»³. Καὶ λέγεται ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι «ὁ Σατανᾶς εἶχε πάντοτε τοὺς ὄρατοὺς αὐτοῦ ἀντιπροσώπους ἐπὶ τῆς γῆς, οἵτινες ἐνήργουν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν ἐπιγεῖων ἀρχόντων»⁴, ὅτι «οἱ ὄρατοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Σατανᾶ, οἱ μεγάλοι κυβερνητικοὶ παράγοντες τῆς γῆς ἀπετελοῦντο πάντοτε ἐκ τριῶν μεγάλων στοιχείων, τοιούτεσι ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ»⁵, ὅτι «αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ἀποτελοῦνται ἐξ ἐκείνου, ὅπερ ὀνομάζομεν θηρίον, ἢ τοῦ ὄρατοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Σατανᾶ, τοιούτεσι τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν, τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἀποστάτου κλήρου, οἵτινες ἐσχημάτισαν ἀνόσιον συμμαχίαν καὶ ὑποστηρίζουσι τὴν πονηρὰν ταύτην τάξιν τῶν πραγμάτων»⁶. Καὶ προσθέτουσιν ἀκόμη, ὅτι «τὸ θηρίον, οἱ μεγάλοι ἐπιχειρηματῆαι, οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ καὶ οἱ μεγάλοι κληρικοὶ συνησπισμένοι ὁμοῦ λέγουσιν: Ὁφείλομεν νὰ ὑπεραμυνθῶμεν τῆς παρουσίας τῆς τάξεως τῶν πραγμάτων καὶ πατριωτικώτατα νὰ ὑποστηρίξωμεν ταύτην, διότι ἡ πρὸς τοῦτο ἐξουσία ἐδόθη ἡμῖν παρὰ Θεοῦ—«θηρίῳ ἔλθει». Δὲν ὑπάρχει ἄλλη τοιαύτη δύναμις. Ἄς σχηματίσωμεν τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐθνῶν καὶ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον καὶ ἕς κρατῶμεν οὕτω ὑποχείριον τὸν λαὸν εἰς ἡμᾶς»⁷. Ἀναμφιβόλως, κύριοι, τὴν στιγμὴν ταύτην θὰ νομίζετε ὅτι ἀκούετε τὴν φωνὴν κομμουνιστικῆς τινος ὀργανώσεως, μπολσεβικικοῦ τινος ὁμίλου. Καὶ ὅμως οἱ τοιαῦτά τινα λέγοντες ἀποκαλοῦσιν ἑαυτοὺς σπουδαστὰς τῆς Γραφῆς

1. Ὁ μάρτυς ἐπιδεικνύει τοῦτο καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναγινώσκει ἀολοότητος τὰς ὑπ' ὄψει τοῦ δικαστηρίου τιθεμένας περιοριστάς. 2. σελ. 20. 3. σελ. 26. 4. σελ. 31. 5. σελ. 17.

καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Γραφῆς ἐξαγγέλλουσι τὰ ἐπαναστατικά ταῦτα κηρύγματα. Καὶ διὰ τὸ εἶνε ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐντύπωσης καὶ πληροφορίας πλήρης, ὡς προσθέσωμεν ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα παρατίθεται περικοπὴ ἐκ τοῦ ἐβδόμου τόμου τῶν Γραφικῶν μελετῶν, εἰς τὴν ὁποίαν περικοπὴν ἀναφέρεται ὅτι «ὁ πατριωτισμὸς» ἀποτελεῖ «πλάνην μεγάλην», τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ἀντιμέτωπον τῆς ἀληθείας ὁ Σατανᾶς, «πλάνην ἀνθρωποκτόνον ἢ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ διαβόλου».

Ἄλλ' ὅ,τι καθιστᾷ κατ' ἐξοχὴν ἔνοχον καὶ ἐπικίνδυνον τὴν ὑποστήριξιν τοιούτων ἐπαναστατικῶν καὶ ἀνατρεπτικῶν διδαγμάτων, κύριοι δικασταί, εἶνε ὅτι οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ἐπεζήτησαν νὰ διαδώσωσι τὰ διδάγματά των ταῦτα διὰ τῶν καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων τεθέντων ὑπ' αὐτῶν εἰς κυκλοφορίαν καὶ διανεμηθέντων ἐντύπων φύλλων, ἅτινα ἐσκορπίσθησαν καθ' ἅπασας τὰς διευθύνσεις δωρεάν. (Ὁ μάρτυς ἐπιδεικνύει δέσμη τούτων φύλλων). Τὰ φύλλα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθινὰς ἐπαναστατικὰς προκηρῆξεις, αἵτινες εἶνε ἱκαναὶ νὰ προσβάλωσι καὶ νὰ διασαλεύσωσι τὴν ἔννομον τάξιν. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἀντιλαμβάνονται τοῦτο καλῶς καὶ αὐτοὶ οἱ κατηγορούμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων των, διὰ τοῦτο διασκορπίζουσι συνήθως τὰ φύλλα ταῦτα ῥίπτοντες αὐτὰ ὑπὸ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν ἐν καιρῷ νυκτός. Δὲν θέλω νὰ κουράσω καθ' ὑπερβολὴν τὸ δικαστήριόν σας, κύριε πρόεδρε, καὶ δι' αὐτὸ δὲν θὰ ἐκταθῶ παραθέτων συνεχεῖς καὶ μακρὰς περικοπὰς ἐκ τῶν ἐντύπων τούτων φύλλων. Εἶνε ἐν τούτοις ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ ὅτι καὶ διὰ τῶν ἐντύπων τούτων συντελεῖται ἢ κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως ἐπιβουλὴ καὶ διενεργεῖται εὐρέως καὶ δημοσίᾳ ἢ, περὶ ἧς ὁμιλοῦμεν, ἀνατρεπτικὴ καὶ ἐπαναστατικὴ προπαγάνδα.

Εἰς τὸ φύλλον λοιπὸν τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ καταγγελλόμενοι» (περὶ τὰ τέλη τῆς πρώτης στήλης τῆς πρώτης σελίδος) ἀναγράφεται, ὅτι «οἱ συμφώνως πρὸς τὸ Γραφικὸν ἡμῶν ἐδάφιον ἀποτελοῦντες τὰ ἔθνη εἴτε οἱ οἰκονομολόγοι, οἱ πολιτικοὶ καὶ ὁ κληρὸς, διότι ἀπὸ κοινοῦ κυβερνῶσι τὸν κόσμον. Οὗτοι εἶναι οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου, οὐτινος ἀόρατος ἄρχων εἶνε ὁ Σατανᾶς». Ὡσαύτως εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καταχωρουμένην καταγγελίαν κατηγοροῦνται οἱ κληρικοί, διότι ὑπεστήριξαν τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐθνῶν, διακηρύξαντες ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἐκεῖνος εἶνε «ἡ πολιτικὴ φάσις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διακηρῶσαντες οὕτω ὅτι συνεμάχησαν μετὰ τοῦ Σατανᾶ, τοῦ πονηροῦ Θεοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἠγίασαν τὸν πόλεμον καὶ ὑπεστήριξαν αὐτόν, μετέβαλον τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν εἰς στρατολογικὰ γραφεῖα, ἐνήργησαν αὐτοὶ ὡς στρατολόγοι ἀντὶ μισθοῦ καὶ προσέτρεψαν τοὺς νέους νὰ πολεμήσωσι καὶ νὰ ἀποθάνωσιν. Ὡσαύτως ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος κατηγοροῦνται «οἱ ἐκκλησιαστικοὶ διότι διδάσκουσι τὸ θεῖον δικαίωμα τῶν ἐπιγείων βασιλείων, οἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ τῶν κεφαλαιούχων καὶ ἰσχυρῶν πολιτικῶν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης τοῦ δικαίω-

ματος τῶν βασιλέων καὶ πρὸς καθυπόταξιν ὑπὸ τὰς κελεύσματα των πάντων τῶν λαῶν». Καὶ εἰς τὴν τρίτην στήλην γράφονται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς: «Τοῦναντίον ὁ κληρὸς ὄλων τῶν χριστιανῶν λεγομένων ἔθνῶν μετέβαλον τὰς ἐκκλησίας των εἰς στρατολογικὰ γραφεῖα καὶ προσέτρεπον τοὺς χριστιανοὺς νὰ δεῖξωσι τὸν πατριωτισμὸν των εἰς τὰς κοσμικὰς κυβερνήσεις, τὰς διαβολικὰς κυβερνήσεις».

Εἰς τὸ ἐντυπον τὸ φέρον τὴν ὑπογραφὴν «ἄγγελμα ἐλπίδος» μετὰ τῶν ἄλλων ἀναγράφεται ρητῶς, ὅτι «ὁ Σατανᾶς προέβη εἰς τὴν ὁργάνωσιν ἐπιγείων συστημάτων, ἅτινα ἐκλήθησαν ἐκκλησίαι», ὅτι «οἱ ἄνθρωποι ὠργανώθησαν εἰς κυβερνήσεις καὶ ἔθνη καὶ ἐγκοσμίους ἐξουσίας, πάσας δὲ ταύτας τὰς κυβερνήσεις ὁ Σατανᾶς τὰς προκατέλαβε» καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γραφὴ «καθορίζει τὰς κοσμικὰς ταύτας ἐξουσίας ὡς θηρία», εἰς ταύτας δὲ ἀνήκει καὶ ἡ ἐν ἔτει 1919 συσταθεῖσα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.¹ Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται καὶ εἰς τὸ ἐντυπον τὸ ἐπιγραφόμενον «Ὑπόμνημα πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς γῆς», ἐν τῷ ὁποίῳ βιαστέρον οἱ σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ἐκφράζονται περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ περὶ τῆς Βρετανικῆς αὐτοκρατορίας, τὴν ὁποίαν κατ' ἐξοχὴν ἐκδέχονται ὡς ἐκπροσωποῦσαν «τὰ θηρία», δι' ὧν ἡ Γραφὴ συμβολίζει τὰς παγκοσμίους αὐτοκρατορίας.²

Τέλος, κύριοι δικασταί, θὰ ἔπρεπε νὰ παραπέμψω ὑμᾶς καὶ εἰς ἐντυπὸν τι, τὸ ὁποῖον διενεμήθη ἐν Ἀθήναις πρὸς τριῶν ἢ τεσσάρων μόλις ἐβδομάδων καὶ τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Προκήρυξις» καὶ εἰς τοῦτο ἐπαναλαμβάνονται ἀκριβῶς τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὸ μὴ καθίσταμαι ἀνιαρὸς διὰ τῆς ἀναγνώσεως περικοπῶν ταυτοσήμων περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀναγνώσω τὰ ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος τοῦ ἐντύπου τούτου ἀναφερόμενα: «Τὸ θηρίον συμβολικῶς παριστᾷ τὴν ἐγωϊστικὴν ἐξουσίαν τοῦ κόσμου, ἣτις καθοδηγεῖται ὑπὸ τῆς Σατανικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἐπηρείας καὶ κυβερνᾷ τὸν κόσμον στρατοκρατικῶς καὶ ἄλλως πως. Ὁ ψευδοπροφήτης συμβολικῶς ἀντιπροσωπεύει τὰ θρησκευτικὰ συστήματα, ἅτινα ἀξιοῦσιν, ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἅτινα ὁμως ἀρνοῦνται αὐτόν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τοιουτοτρόπως οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ ἀντάξιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Σατανᾶ...»

Ἰκανὰ ταῦτα, κύριε Πρόεδρε, ἵνα ἀντιληφθῇ τὸ δικαστήριον ὑμῶν, ὅτι οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν τὰς ἀναρχικὰς καὶ ἀνατρεπτικὰς αὐτῶν διδασκαλίας ἐκήρυξαν δημοσίᾳ καὶ ἐπεζήτησαν νὰ διαδώσωσιν αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἐντύπων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησαν καὶ διένειμαν δωρεάν καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων θὰ ἔπρεπε μόνον νὰ προσθέσω πρὸς πλήρη διασάφην τῶν ἀναρχικῶν τούτων προθέσεων τῶν λεγομένων χιλιαστῶν καὶ τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον. Ἐνῶ δηλαδὴ κυριολεκτικῶς μαίνονται κατὰ τοῦ καθιδρύματος τῆς Κοι-

1. Ἐν στήλαις 1 καὶ 2 τῆς δευτέρας σελίδος.

2. Ἴδε στήλας 2 καὶ 4 τῆς πρώτης σελίδος καὶ 1 καὶ 2 τῆς δευτέρας σελίδος.

ωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐνῶ εὖρον εὐκαιρίαν μετὰ δομύτητος νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς Βρετανικῆς αυτοκρατορίας, περὶ τῶν Ῥωσικῶν Σοβιέτ, τῶν ἀποδεδειγμένως κατὰ τῆς θρησκείας κεκηρυγμένων, οὐδὲ λέξιν, καθ' ὅσον ἐγὼ τουλάχιστον γνωρίζω, λέγουσιν. Οὐδεμίαν κρίσιν οὐδένα ὑπαινιγμὸν περὶ τῆς ἀντιθρησκευτικῆς τουλάχιστον προπαγάνδας τῆς διεξαγομένης συστηματικῶς ἐν Ῥωσίᾳ ἐκφέρουσιν ἢ ποιοῦνται. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τεκμήριον, παρουσιάζον ἀρχόντως βέβαιον τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι οἱ χιλιασταὶ δὲν εἶνε καθ' αὐτὸ ὀργάνωσις θρησκευτικῆ, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ὀργάνωσις πολιτικῆ, χρησιμοποιοῦσα ὡς προσωπεῖον μόνον τὴν θρησκευτικὴν ἐμφάνισιν καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ προβάτου ὑποκρυπτομένη. Καὶ περὶ τούτου πείθει ἡμᾶς καὶ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ χιλιασταὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν πολιτικῆς καὶ ὄλως ἐγκοσμίου κυβερνήσεως ἐν Παλαιστίνῃ, μὲ ἔδραν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ ὄνειρα τῶν Σιωνιστῶν ἐνσαρκώσεως. Τοῦτο δὲ ἤδη ἐρχόμεθα ν' ἀποδείξωμεν πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων.

Γ'.

Ἔστι συγκαλυμμένως καὶ δι' ὑπαινιγμῶν, ἀλλὰ ρητῶς καὶ σαφῶς καὶ ἀνεπαισχύντως ἐκφράζονται καὶ κηρύττονται κατὰ τῆς χριστιανωσύνης καὶ ὑπὲρ τοῦ Σιωνισμοῦ οἱ αυτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν. Δὲν συστέλλονται νὰ θέσουν εἰς τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐξῆς λόγους: «Εἷς τῶν ὑψηλοτέρων κλάδων τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ εἶνε ὁ Ἰουδαϊσμός. Ἐγὼ θέλω ἐγκαταστήσει τὸν Ἰουδαϊσμόν. Θέλω λάβει ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ μίαν ἐκ τῶν νέων καὶ τριφερῶν φιλοδοξιῶν του, τὸν Σιωνισμόν, καὶ θέλω τὴν φυτεύσει, ἐγκαταστήσει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς μελλούσης βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ἐπιγείου φύσεως τῆς Βασιλείας. Πάντες οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θέλουσι γνωρίσει, ὅτι ὁ Κύριος κατέργησε τὸν ὀνοματικὸν ἐκκλησιαστικισμὸν, καὶ ἐξύψωσε τοὺς ἀρχαίους ἀριστεῖς, ἐξήρανε τὴν «χριστιανωσύνην» καὶ ἔξωποίησε τὸν Σιωνισμόν, τὸν Ἰουδαϊσμόν.»¹ Τὰς αὐτὰς τρυφεράς καὶ σκανδαλώδεις ἐρωτοτροπίας πρὸς τὸν Σιωνισμόν καὶ τὸν Ἰουδαϊσμόν ἐκδηλοῦσιν οἱ Χιλιασταὶ καὶ εἰς τὸ βιβλίον αὐτῶν «Ἐκατομμύρια ζώντων ἢ ὅπου ὁ Θεὸς ἐπιτεθῆσιν». Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὑποστηρίζεται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια ὅτι «ἡ εὐνοία τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1878 ἐπιστρέφουσα εἰς τοὺς Ἰουδαίους», καὶ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐκ τῆς νεωτέρας ἱστορίας ἐνδείξεις, αἵτινες «τελείως ἐγκαθιδρύουσι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ εὐνοία τοῦ Θεοῦ ἔχει ἐπιστρέψει εἰς τοὺς Ἰουδαίους»² Ἐπι πλέον γίνεται εὐμενέστατος λόγος περὶ τοῦ Σιωνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ ἰδρυτὴς Θεόδωρος Χέρζλ χαρακτηρίζεται ὡς ἀνήκον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγερθεὶς εἰς τὴν εὐκαιρὸν στιγμήν³ καὶ ὀνομάζεται ὁ πολυαγαπητὸς Θεόδωρος Χέρζλ.⁴

¹ Ὁ μαρτυρὸν ἀναγινώσκει ἐκ τῆς 246 σελίδος τοῦ τομοῦ τῶν Γραφικῶν Μελετῶν.

² σελ. 25 ³ σελ. 33. ⁴ σελ. 26 καὶ 27.

⁵ σελ. 30

Ἐν γένει δὲ γίνεται πλατῆς καὶ εὐμενῆς λόγος περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ¹.

Καὶ ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τοσούτου σκανδαλώδως προσκλίνουσι καὶ συμπάθουσι πρὸς τὸν Σιωνισμόν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ Χιλιασταὶ εὐφραίνονται τὴν ἐνσάρκωσιν τῶν ἰδανικῶν τῶν καὶ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐπιδοῶν τῶν εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν κυβερνήσεως καθαρῶς ἐγκοσμίου καὶ πολιτικῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κυβερνήσεως ἀπαρτισθησομένης ἀπὸ τοὺς πατριάρχας τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες προκίεται νὰ ἀναστηθῶν κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπαχθῆ ὀλοκλήρως ὁ κόσμος σχεδὸν εἰπεῖν ἐξιοουδαϊζόμενος. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ὁμιλοῦσι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν καὶ παρέχουσιν οὕτω τὸ ἐνδοσίμον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ἀναφέρονται εἰς ἐγκατάστασιν τινα μεταφυσικὴν καὶ ὑπερκόσμιον. Δὲν πρόκειται ὁμοῦ, κύριοι ὄντα, παρὰ περὶ ἐπαδεξίας καὶ περὶ τῆς ἐπιχρυσώσεως τοῦ καταποτίου. Αὐτὰ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου κηρύττοντες καὶ προπαγανδίζοντες οἱ χιλιασταὶ, εἰς ἀποκεκαλυμμένως ἀνεπέττον τὴν σημαίαν τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ ἀσυνκαλύπτως ἐνήργουν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἱμπεριαλιστικῶν ὀνειρῶν τῶν ἀνησυχῶν τέκνων τοῦ Ἰούδα, ἀσφαλῶς οὐ μόνον θ' ἀπεδοκιμάζοντο, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξεμνησθίζοντο ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεώς των. Καταλλήλως λοιποὶ ἐπιχρυσούντες τὸ καταποτίον προσφέρουσιν αὐτὸ εἰς τοὺς ἀφελεστέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων παρὰ πολλοῖς καθιστῶσι τοῦτο εὐπρόδοκτον. Ἐὰν ὅμως ἀφαιρέσωμεν τὸ ἐπίχρισμα τοῦτο, κύριοι πρόεδροι, θὰ εὐφραν ἐνθὺς ἀμέσως, χωρὶς κἄν νὰ χρεωσθῆ ὅπως εἰσέλθωμεν βαθύτερον, κυβερνήσιν καθαρῶς κοσμικὴν καὶ πολιτικὴν, πρὸς ὕλικὸς σκοποὺς κατατείνουσαν καὶ δι' ὕλικῶν μέσων τούτων ἐξυπηρετοῦσαν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν θὰ ἠθελον νὰ χρεωσθῆσθῶ ἢ οὐδὲν ὡς ἀυθαίρετος εἰς τοὺς ἰσχυρισμούς μου, θὰ μοι ἐπιτρέψητε καὶ πάλιν νὰ κέρω χρῆσιν τῶν κειμένων θὰ προσπαθῆσω νὰ μὴ κουράσω ὑμᾶς καὶ νὰ περιορισθῶ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρας περικοπᾶς, λαμβανομένης ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπου καὶ πρὸ ὀλίγου οὐκ παρουσιάσα καὶ τὸ ὅποιον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἐπιθυμητὴ Κυβέρνησις».

Τὸ ἔτος 1914, γράφουν οἱ χιλιασταὶ, ὁμοίως τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐργῆς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, τα ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν κυβερνήσιν τοῦ Σατανᾶ. Οἱ δὲ αἱ θλίψεις αὐταὶ φθάσουσιν εἰς τὸ κατακόρυφον, θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἀνατροπὴ τῆς αυτοκρατορίας τοῦ Σατανᾶ καὶ ἡ πλήρης ἐγκαθίδρυσίς τῆς νέας κυβερνήσεως» (σελ. 26). Καὶ οὐαὶ ὅτι ὁ Σατανᾶς εἶχε πάντοτε τοὺς ὄρατους αὐτοῦ ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῆς γῆς, οἵτινες ἐνήργουν ἐπὶ τὴν ἰδιότητα τῶν ἐπιγίων ἀρχόντων ἢ κυβερνητικῶν παραγόντων, οὕτω καὶ ὁ χριστὸς ὁ Μεσσίας θὰ ἔχη τοὺς ὄρατους αὐτοῦ ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῆς γῆς, οἵτινες ὡσαύτως θὰ ἐνεργῶσι ἐπὶ τὴν ἰδιότητα τῶν ἰδιότητων τῶν ἐπιγίων ἀρχόντων ἢ κυβερνητικῶν παραγόντων. Ὁ Παῦλος ἀναφέρει μακρὸν κατάλογον πιστῶν ἀν-

¹ σελ. 26-33.

δρών ἀπὸ τοῦ Ἄβελ μέχρι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ Πάντες οὗτοι εἶνε εἰσέτι νεκροὶ» καὶ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἔγερσίν των «θὰ γίνωσιν ἄρχοντες ἢ ἔξουσιασταὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ὄρατοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ» (σελ. 31) «Αὐτοὶ δὲ θὰ εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ διαχειρίζονται καὶ διευθύνουσι τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς» (σελ. 32). «Ἡ Ἱερουσαλὴμ θὰ γίνῃ ἡ πρωτεύουσα τοῦ κόσμου μετὰ τῶν τελείων καὶ πιστῶν ἀνδρῶν, ἦτοι τοῦ Ἄβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Δαβίδ, Δανιὴλ καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀνδρῶν, οἵτινες θὰ ἀναλάβωσι τὴν διευθύνσιν τῶν ὑποθέσεων τῆς γῆς, ἐνῶ τινες ἐξ αὐτῶν θὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς γῆς ὡς κυβερνήται καὶ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐδρεύῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ, θὰ δίδῃ ὁδηγίαν σχετικῶς μὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν κυβερνητικῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς. Μὲ τοὺς τελείους τότε Ρ α δ ι ο τ η λ ε φ ω ν ι κ ο ὺ ς σταθμοὺς ὁ Ἄβραάμ θὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς ἐκ τοῦ ὄρους Σιών» (σεκ. 33).

Ἄλλ' ἄς ἴδωμεν καὶ ποῖοι θὰ εἶνε οἱ σκοποὶ, τοὺς ὁποίους θὰ πραγματοποιῆ ἢ νέα αὕτη καθαρῶς ἐγκόσμος κατάστασις τῶν πραγμάτων. Εὐρίσκουμεν αὐτοὺς εἰς τὰς σελίδας 37,38 καὶ 41 τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποῦ οὗ σὰς ἀνέγνωσα τὰς περικοπὰς ταύτας. Ἄλλ' ἄς προφθάσωμεν νὰ ἀναγνώσωμεν ἤδη περικοπὴν τινα ἐκ φύλλου τινὸς τῆς θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «ὁ σπουδαστὴς τῶν Γραφῶν» διὰ νὰ βεβαιωθῇ οὕτω, ὅτι οὐχὶ εἰς ἐν ἄλλὰ πολλαχοῦ τῶν συγγραφῶν αὐτῶν ὑποστηρίζουσι τὰ περὶ ἐγκαταστάσεως κοσμικῆς κυβερνήσεως πρὸς ὑλικὸς κατευθυνούσης τὰς ἐνεργείας τῆς σκοποῦς ὄνειρά των. «Ἐἴθε ἡ ἐγκαθιδρύσει τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων ὑπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Μεσσοῦ, πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις θὰ παύσωσιν, οἱ ἐκμεταλλευταὶ δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ αἰσχροκερδῶσιν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἢ πεῖνα θὰ ἐξαφανισθῇ καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ματαίας προσπαθείας πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς, διότι τότε ἡ γῆ θέλει δώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ θὰ ὑπάρχῃ διὰ πάντας ἀφθονία. Ὑπὸ τὴν νέαν διατάξιν αἱ κηδεῖαι θὰ παύσωσιν, οἱ νεκροθάπται θὰ ζητήσωσιν ἄλλην ἐνασχόλησιν, μᾶλλον εὐχάριστον, αἱ δὲ νεκροφόροι θὰ μεταβληθῶσιν ἀπὸ φορεῖα λύπης εἰς ἀμάξια διασκεδάσεων καὶ ἀπολαύσεων».¹

Ὑπόσχονται ἀκόμη, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἀπαλλίξωσιν ὑμᾶς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους σας τῶν φροντίδων καὶ τῶν καθημερινῶν ὀχλήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνοικιστασίου κατ' ἀνάγκην εὐρίσκεσθε ἐκτεθειμένοι. Θὰ σὰς ἀπαλλάξωσι δέ, οὐχὶ διότι δὲν θὰ ἔχωμεν τότε ἀνάγκην κατοικιῶν, ἀλλὰ διότι «οἱ πτωχοὶ πλέον δὲν θὰ εἶνε ἀνευ στέγης ἢ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἀπλήστων κυριῶν τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικοῦσι, διὰ τὸ ἐνοίκιον, διότι τότε οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν οἰκοδομεῖ οἰκίας καὶ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς». ² Διατείνονται μάλιστα, ὅτι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν θὰ γίνῃ ὄχι ὁμαδικῶς καὶ συγχρόνως, ἀλλὰ καθ' ὁμίλους καὶ κατὰ διαλείμματα διὰ νὰ προ-

φθάνωσιν ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀνιστόμενοι νὰ κτίζωσι τὰς κατοικίας των καὶ μὴ ἐπέλθῃ λόγος ἀποτόμου συρροῆς ἔλλειψις στέγης ³.

Ἐκ πάντων τούτων, κύριε Πρόεδρε, ἀποδεικνύεται, νομίζουμεν, ἐπαρκῶς, ὅτι οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν συμπαθῶς πρὸς τοὺς Σιωνιστὰς ἔχοντες, υἱοθέτησαν τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη τῶν τελειτῶν τούτων καὶ ἐπιζητοῦσι τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ καθαρῶς πολιτικῆς κυβερνήσεως τὰς βλέψεις τῶν Ἰουδαίων ἱμπεριαλιστῶν ἐξυψηροτέουσης καὶ ἐνσαρκούσης.

Δ.

Θὰ ἦτο ὁμως χῆρσιμον, κύριοι δικασταί, καὶ ἐπὶ ἄλλου τινὸς σημείου νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τινα τὸ δικαστήριόν σας, καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε τὸ κολοσσαῖον τῶν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀφειδῶς προβαίνουσι οἱ χιλιασταὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προπαγάνδας των. Οἱ ὀγκῶδεις αὐτοὶ τόμοι, οἵτινες κείνται ὑπ' ὄψει τοῦ δικαστηρίου ὑμῶν, ἀνήκουσιν εἰς σειρὰν συγκειμένην ἐξ ἑπτὰ τόμων, ὡσαύτως πολυσελίδων, ὅσον καὶ οἱ δύο οὗτοι. Οἱ τόμοι δὲ οὗτοι διατίθενται δωρεάν διότι ἡ εὐτελής τιμὴ, εἰς τὴν ὁποῖον εἰς ἕκαστος πωλεῖται, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι δὲν καλύπτει οὐδὲ τὰ ἔξοδα τῶν βιβλιοπωλῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν διάδοσιν τούτων.

Οὕτω ὁ πρῶτος τόμος ἐκ σελίδων 396 τιμᾶται χρυσόδετος δραχμὰς 12,50. Οἱ τέταρτος, πέμπτος καὶ ἕκτος ἕκαστος ἐξ ὑπερξυκασιῶν σελίδων τιμᾶται χρυσόδετος δραχμὰς 15. Ἐκυκλοφόρησαν δὲ οὗτοι εἰς εἴκοσι διαφόρους γλώσσας καὶ εἰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἀντιτύπων. ² Δηλαδὴ ἐν συνόλῳ ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια τόμοι, ἕκαστος τῶν ὁποίων κατὰ μέσον ὄρον σύγκειται ἐκ πεντακοσίων σελίδων. Πάντες δὲ οὗτοι διετέθησαν δωρεάν. Ἐν ἄλλο βιβλίον τοῦ Ρῶσσελ, φέρον τὴν ἐπιγραφὴν: «Τί λέγουσιν αἱ Γραφαὶ περὶ Ἄδου» ἐδημοσιεύθη εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀντιτυπα ³. Εἰς ταῦτα προσθέσατε τὰ ἔντυπα αὐτὰ φύλλα, ἅτινα συνεχῶς καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων διανέμονται δωρεάν οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι εἰς μετὰφρασιν Ἑλληνικῇ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοχοῦ. Πέντε διάφορα τοιαῦτα φύλλα προσηγάγον σημερον εἰς τὸ δικαστήριόν σας. Πάντως θὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄλλα. Πρόκειται λοιπὸν περὶ ἑκατομμυρίων φύλλων μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἅτινα διενεμήθησαν δωρεάν. Φαντασθῆτε λοιπὸν, ποῖα κολοσσαῖα ἔξοδα τυπογραφικά, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας νὰ διανεμῶσιν αὐτὰ, καταβάλλοντα.

Καὶ δὲν δαπανᾷ μόνον τὰ ἔξοδα αὐτὰ ἡ χιλιαστικὴ ὁργάνωσις πρὸς εὐδῶσιν τῆς προπαγάνδας τῆς. Μισθοδοτεῖ ἀδρῶς καὶ τὰ ὄργανά της. Διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, πῶς ἄνθρωποι οὐδὲν θρησκευτικὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὸ παρελθὸν ἐπιδείξαντες, ἀλλισκονται αἴφνης ὑπὸ τῆς χιλιαστικῆς μανίας καὶ ἐπιδεικνύουσιν ὁμιμον ζῆλον πρὸς μελέτην καὶ σπου-

1. Ἴδε «Ὁ σπουδαστὴς τῶν Γραφῶν» ἀρθρον «Ὁ Χρυσὸς αἰὼν» σελ. 3, στήλη 3.

2. Ἐνθα ἀνωτέρω.

1 Ἴδε Γραφικῶν Μελετῶν Τόμου Δ' σελ. 377—378.

2 Ἴδε φύλλον ὁ σπουδαστῆς τῶν Γραφῶν σελ. 468.

3 Ζ' Τομ. Γραφικῶν Μελετῶν σελ. 4.

δὴν τῶν ἁγίων Γραφῶν. ¹ Ἄλλως τε εἶνε ἐξηκριβωμένον, ὅτι οἱ περιοδεύοντες ἐξ αὐτῶν ἀκριβοπληρωνουσι διὰ τὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς αἱ αἰθουσαι, εἰς τὰς ὁποίας ὁμοιοῦσιν. Οὕτω ἐγὼ μὲν αὐτὸς μαρτυρῶ, ὅτι ὁ ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν Δούρας ἐλθὼν πρὸ τριετίας περίπου εἰς Πάτρας ὁμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φιλαρμονικῆς, ἀφοῦ προηγουμένως κατέβαλε γενναῖον ποσόν, ὅπως τῷ παραχωρηθῆ, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Γερμανὸς πρόκειται νὰ σᾶς προσαγάγῃ ἐνόρκους καταθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἀδιαμφισβητήτως, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Λεοντάρης κατέβαλε διὰ μίαν ἐκάστην τῶν ἐν Βόλῳ γενομένων διαλέξεων του δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας δι' ἐνοίκιον εἰς τὴν ἐκεῖ αἴθουσαν τοῦ κτηματογράφου, ἤτοι ἐν συνόλῳ κατέβαλε διὰ διαλέξεις τρεῖς, δραχμὰς τετρακισχιλίας πεντακοσίας.

Περαιτῶν τὴν κατάθεσίν μου, κύριοι δικασταί, εὐρῖσκω χρήσιμον νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὸ δικαστήριόν σας, ὅτι, καθὼς αὐτοὶ οἱ σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ὁμολογοῦσιν, ἐλήφθησαν μέτρα καταδικαστικὰ κατ' αὐτῶν καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ἤτοι ἐν Γερμανίᾳ, Αὐστρουγγαρίᾳ, Ἡνωμέναις Πολιτείαις, Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ Καναδᾷ, ὅπου «μέλη τοῦ διεθνοῦς Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν καὶ Γραφῆς ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακὰς» διὰ τὰ μεταχειρισθῶ τὰς φράσεις τῶν ἰδίων ¹. Καὶ εἰς ἄλλα λοιπὸν κράτη, τὰ ὁποία δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ὀλιγότερον φιλελεύθερα τοῦ ἰδικοῦ μας, ἐλήφθησαν πολὺ πρότερον τὰ μέτρα ταῦτα, τὰ ὁποία καὶ ἡμεῖς σήμερον ζητοῦμεν ἀπὸ τὸ δικαστήριόν σας κατὰ τῶν αὐτοκαλουμένων Σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν. Τοιοτρόπως οὐδεὶς δύναται νὰ υπάσξῃ ὁ μεμπσιμοιρῶν, ὅτι ζητοῦμεν μέτρα ἀνελεύθερα, περιοριστικὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ καταπνίγοντα ἢ ὀπωσδήποτε καταπιέζοντα τὴν δημοκρατικὴν βοιοῦντων πολιτεῦματι. Ταῦτα ὡς κατακλειδα τῆς καταθέσεώς μου ἐπιθέτων, κύριε πρόεδρε, πέποιθα ὅτι τὸ δικαστήριον ὑμῶν, ὡς πάντοτε καὶ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, οὕτω καὶ ἐν προκειμένῳ θὰ ἐπιτελέσῃ εὐδόκως τὸ καθήκον του καὶ θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην προασπίζον ὅχι πλέον τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ κοινωνίαν ἀπὸ τῶν ἐν σχήματι προβάτων εἰσορμησάντων εἰς αὐτὴν ἀνατροπέων καὶ ἀποστατῶν τούτων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΕΜΠΕΛΛΑΣ

1. Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Λεοντάρης εἰς τὴν ἀπολογία του ὁμολόγησεν, ὅτι συντηρεῖται ἐξ εἰσφορῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐκ συνδρομῶν ἐξ Ἀμερικῆς. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἐκ τῶν μαρτύρων Τσιμετάς, πρῶην δημοδιδάσκαλος ἐν Βόλῳ.

1. Φύλλον Σπουδαστῆς τῶν Γραφῶν σελ. 2 στήλῃ 3.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἑβραϊκά ῥομηγία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑβραϊκά ῥομηγία	Ἑβραϊκά ῥομηγία
ΜΑΤΘΑΙΟΥΣ	1	Κυρ. Β' Θωμᾶ	Β' Θωμᾶ	Α'	α'
	8	> Γ' Μυροφόρων	Γ' Θωμᾶ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Δ'	β'
	15	> Δ' Παραλύτου	Δ' Παραλύτου	Ε'	γ'
	22	Ε' Σαμαρειτίδος	Ε' Σαμαρειτίδος	Ζ'	δ'
	29	ΣΤ' Τυφλοῦ	ΣΤ' Τυφλοῦ	Η'	πλ. α

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Οἱ σύμμαχοι τοῦ προσηλυτισμοῦ.

Ἄττησις πατρὸς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰς σχολὴν φράγκων καλογραφῶν εἰσαχθέντων ὑπὸ τῆς μητρὸς των δύο τέκνων των, ἑπταετοῦς καὶ ἑνεαετοῦς, ἀπερρίφθη, ἐπειδὴ, ὡς λέγει, τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως, «ἐκ τῆς γενομένης σχετικῆς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη, ἢ καθ' ἣς ἡ αἴττησις μήτηρ τῶν κοινῶν τῶν διαδικῶν τέκνων εἰσήγαγε ταῦτα εἰς τὴν ἐνταῦθα σχολὴν τῶν κολογραφῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τούτων, εἰς αὐτὴν δὲ δύναται προσερχομενος ὁ αἰτῶν νὰ ἐπισκέπτεται τὰ τέκνα του, ἢ δὲ σχολὴ αὐτὴ δὲ ἐπιστώθῃ ὅτι εἰναι ἐκ τῶν μάλλων εὐδοκίμως διὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ λειτουργηοῦντων σχολείων». Ἰσως θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἐπίσημον δικαστικὸν ἐγγράφον παρουσιάζομεν ἐνταῦθα ὡς δείγμα ἀγραμματουσύνης. Τοῦτο εἶνε ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δευτερεύον. Τὸ προέχον εἶναι τοῦτο, ὅτι ὁ δικαστὴς οὗτος, ἐὰν μὲν εἶνε ὁπαδὸς τοῦ δυτικοῦ δόγματος, παραβαίνει τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα τὸ ἀπαγορεύον τὸν προσηλυτισμόν, ὅστις ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ ἀνάδρους ἀσκέιται ἐν ταῖς «τοῦ εἶδους αὐτοῦ» σχολαῖς τῶν φράγκων καλογραφῶν. Ἐὰν δὲ εἶνε καὶ ὀρθόδοξος, πρὸς τὴν παραβάσει τοῦ συντάγματος εἶνε καὶ ἀποστάτης τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας του, διότι κηρύσσει, ἀπὸ τῆς δικαστικῆς μάλιστα ἔδρας, ὡς «εὐδοκίμως λειτουργοῦντα» τὰ σχολεῖα τοῦ εἶδους τούτου, ἤτοι ὡς καλῶς καὶ τελεσφόρως «ἀλλάζοντα τὴν πίστιν» τῶν εἰς αὐτὴν φοιτῶντων ἑλλήνων ὀρθοδοξοπαίδων.

Ἡ Κίνα καὶ ἡμεῖς.

Ἡ ἐν Κίνα ἀπὸ τινος συντελουμένη ἀναστάσις ἐγένεν ἀφορμὴ ὅπως ἡ πεπολιτισμένη χριστιανικὴ Δύσις ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς ἀχριστιανιστοῦ καὶ ἀπολιτίστου Ἀπὼ Ἀνατολῆς μερικοῦς ὄνειδισμοῦς, τοὺς ὁποίους ἡ εἰλικρίνεια ἐπιβάλλει καὶ νὰ προσέξωμεν καὶ νὰ σχολιάσωμεν. Ἐπικρίνουσιν δηλαδὴ οἱ Κινέζοι τοὺς Εὐρωπαίους ἐπὶ τῷ ὅτι διδάσκουν ὅτι «μόνον ἡ βία καὶ ἡ δύναμις κερδίζουσιν», ἐπάγοντες ἅμα ὅτι, «καὶ ὅμως ποτὲ δὲν κατέκτησαν». Οἱ πρῶτοι ἱεραπόστολοι—προσθέτουσιν οἱ αὐτοὶ Κινέζοι—, κατέκτησαν τὸν κόσμον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ χωρὶς κανὲν ὄπλον· ἡμεῖσοὶ Κινέζοι πιστεῖομεν εἰς τὸν πρωτόγονον χριστιανισμόν περισσότερο ἀπὸ τοὺς χριστιανούς τῆς Δύσεως, οἱ ὁποῖοι ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους

της μεταγενεστέρας χριστιανικής περιόδου», κτλ. Δυστυχώς αὐτοὶ πλείστοι καὶ οὐσιαστικώτεροι τῶν μομφῶν τῶν ἐκφράζουσι πικρὰ ἀληθείας. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἐξεχριστιανίσθη ἀκόμη μέχρι τοσοῦτου, ὥστε νὰ μὴ ὑπερτερῇ τοῦ συμφέροντος τὸ χριστιανικὸν καθήκον καὶ νὰ μὴ περιβάλλονται πολλάκις τὸ χριστιανικὸν ἔνδυμα ἰδιοτελεῖς βλέψεις καὶ σκοποὶ. Τὸν σπόρον τοῦ κατὰ τῆς χριστιανικῆς δύσεως μίσους ἐσπειραν αὐτοὶ οἱ εὐρωπαῖοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κινεζικοῦ, καὶ σήμερον καλοῦνται νὰ θερίσωσι τοὺς καρπούς του.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν πολίτευμα

Ἔστι δὲ πρᾶγματι ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη, καὶ μεθ' ὅσα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἔπαθε καὶ μ' αὐτὸν δοκιμάζει ἀκόμη, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαλλαγῇ τέλει, τοῦ προπολεμικοῦ ἀντιχριστιανικοῦ διπλωματικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὅποσον τὴν ὠθεῖ κατὰ κρημνῶν, δὴλον ἐκ τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας καὶ σήμερον τείνει νὰ ἐφαρμόξῃ κατὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις ὑπὸ τὴν ῥοπήν τοῦ δόγματος τῆς δυνάμεως». Περιφρόνησις τῆς δικαστικῆς ἰδέας, ἀκόλυτος ἀνάπτυξις τῶν ἐξοπλισμῶν, ἀποκλειστικὴ ἐκ τῆς ὑλικῆς ἰσχύος στήριξις τῆς κρατικῆς ἀσφαλείας, πολιτικὴ σφαιρῶν ἐπιρροῆς, δεσποζούσα κυριαρχία τῶν λεγομένων «μεγάλων Δυνάμεων» ἐπηρμένη κρατικὴ ἀναίδεια τῶν ἰσχυροτέρων ἐξ αὐτῶν ἰμπεριαλιστικαὶ τάσεις καὶ ἰδιοτελεῖς συμμαχικοὶ συνδυασμοί, καταπτώσεις τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν κρατῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, μυστικαὶ συνθήκαι πρὸς σκοποὺς, ἀνομολογήτους, σκοπιαὶ διαπραγματεύσεις, στρατηγισμὸς τοῦ δικαίου τῶν μικρῶν, ἐξάρτησις τῶν τυχῶν ὀλοκλήρων λαῶν ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας μεγαλομανῶν παντοκρατόρων, — πάντα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν ἀποτελοῦσιν, ἀκόμη καὶ σήμερον, ψιλὴν θλιβεράν ἀνάμνησιν. Δὲν ἀρνούμεθα βεβαίως τὴν νῦν συντελουμένην χριστιανικωτέραν μεταπολεμικὴν τελεσφόρον ζύμωσιν, ἀλλὰ τοῦ παλαιότερου ἀνθρώπου αἱ ὀρέξεις δὲν ἐνεκρώθησαν ἔτι καὶ ἡ Ἄπω Ἀνατολὴ ἔχει ποῦ νὰ στηρίξῃ τοὺς δικαίους ὄνειδισμούς της.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης κ. Μελέτιος μέλος τῆς Δ. Ἱεράς Συνόδου, μετέβη διὰ τινὰς ἡμέρας εἰς Ἅγιον Ὅρος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος ἀσθενήσας δὲν ἐπέστρεψεν ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ τῶν λοιπῶν προσκυνητῶν, ἀλλὰ παρέμεινεν ἐκεῖ, προτιθέμενος, μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν, νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς λοιποὺς Ἅγίους Τόπους τῆς Παλαιστίνης.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ μεγάλη κατὰ τῶν ξένων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν Ἐπιτροπὴ καὶ συνεζήτησε διὰ μακρῶν ἐπὶ τῶν προβληθέντων εἰς αὐτὴν ζητημάτων.

— Ἀναρρώσας ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ, μέλος τῆς

Δ. Ἱεράς Συνόδου, ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πατρίδος, ἐν ἣ ἰδίᾳ διέμεινεν ἐπὶ τινος ἑβδομάδας.

— Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱεράς Συνόδου Μ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἀπεστάλησαν τὰ ἐξῆς ἐκ Σικάγου τῆς Ἀμερικῆς τηλεγραφήματα :

Χάριτι ἀναστάντος Χριστοῦ κληρὸς πόλεως Σικάγου συνεφιλιώθη, προσχωρησάντων διῆσταμένων κανονικότητα. Συμβούλια διῆσταμένων ναῶν διεκήρυσαν προσχώρησιν ὡσαύτως μόλις Οἰκουμένη Κυβέρνησις διαβιβάζῃ αὐτοῖς ἀρμοδίως γνωστὴν ἀπόφασιν Ἱεραρχίας. Παρακαλοῦμεν, ἐνεργήσατε ἀποσταλῆ αἰτουμένη ἐγκύκλιος πρὸς ἐδραῖωσιν ἔργου εἰρηνεύσεως Ἑλληνισμοῦ Ἀμερικῆς.

Ἐπίσκοπος Φιλάρετος

Χάριτι ἀναστάντος Χριστοῦ κληρὸς Σικάγου συνεφιλιώθη πρὸς μεγάλην χαρὰν Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Συνεργασθῶμεν παρὰ πλευρὸν Ἐπισκόπου ἡμῶν πρὸς δόξαν Ἐκκλησίας. Ἐξαιτούμεθα πατρικὰς εὐλογίας.

Μανδηλάρης, Πασχαλάκις, Δημακόπουλος
Πετράκης, Βαϊνίκος, Χατζηδημητρίου.

Πέντε Κοινότητες Σικάγου ἐμμένουσι πισταὶ Ἱερῶν Σύνοδον. Πᾶσα ἄλλη διάδοσις ἀναγνωρίσεως Ἐπισκοπῆς ψευδῆς καὶ κακόβουλος.

Πρόεδροι Κοινοτήτων

Κοκκίνης Ἁγίας Τριάδος, Καράμπελας Εὐαγγελισμοῦ, Φλάμπουρας Ἁγίου Γεωργίου, Κολιόπουλος Κοιμήσεως, Κοκκίνης Ἁγίου Νικολάου.

Φιλάρετος ἐνήγαγε Κοινότητα, ἐφημερίους δικαστηρια. Κηδόμενοι περιουσίας Κοινοτήτων ἠναγκάσθημεν ἀναγνωρίσαι Μητροπολίτην Βασίλειον μέχρι διευθετήσεως ἐκκρεμοῦς ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος Ἀμερικῆς.

Ἐντολῇ Κοινοτήτων Γεώργιος Καράμπελας

Ἀναγνωρίσαντες Ἐπισκοπὴν Σικάγου ἀπεπέμφθημεν ναῶν ἡμῶν αὐθαιρεσίᾳ ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ἐνεργησάντων ἐναντίον θελήσεως ἐνοριτῶν. Ἐπικαλοῦμεθα ἀντίληψιν ὑμῶν. Συμβούλια Ἁγίας Τριάδος, Εὐαγγελισμοῦ, Κοιμήσεως, Ἁγίου Γεωργίου διακηρύττουσιν, ὅτι, ἂν σήμερον Ἱερά Σύνοδος ἐπαναλάβῃ σύστασιν ὑποταγῆς Κινονικαῖς Ἐκκλησιαστικαῖς Ἀρχαῖς, ὑπακούσουσι, προσλαμβάνοντες αὐτὴς ἡμᾶς.

Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Μανδηλάρης.

Ἀρχιμ. Ἀβέρκιος Δημακόπουλος.

Οἰκονόμος Δημήτριος Βαϊνίκος

Παρόμοιον πρὸς τὸ πρῶτον τηλεγράφημα ἐλήφθη καὶ παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τινῶν λέξεων αὐτοῦ, διότι, δυστυχῶς, τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος διεβιβάσθη παρεφθαρμένον, ἐξηγήθη δὲ ἡ ἀποκατάστασις αὐτοῦ.

— Γράφουσι ἡμῖν ἐκ Μυτιλήνης ὅτι ὁ καὶ ἐξ ἄλλων ἐκκλησιαστικοῖσιν ἔργων γνωστὸς ἀπὸ πολλοῦ λόγιος πρεσβύτερος κ. Εὐστράτιος Δράκος ἔχει πρὸς ἔκδοσιν ἔτοιμον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς

νήσου Λέσβου από της αποστολικής εποχής μέχρι σήμερα, την αγιολογίαν της Λέσβου, ως και την ιστορίαν των μεταβυζαντινῶν ἐν Λέσβῳ μονῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Κατ' εἶδησιν τινα ἐκ Ρουμανίας, ὁ ρουμανικὸς ὀρθόδοξος κληρὸς διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν ρουμανικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ Κογκορδάτου μεταξύ Ρουμανίας καὶ Βατικανοῦ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρχιμ. Θεοδωρήτου Ν. Βασιλοπούλου δ. θ., Ὁποία ἡ πραγματικὴ σχέση τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὸν πόλεμον. Διάλεξις ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῷ Φιλ. Σουλ. «Παρνασσός» τῆ 14 Φεβρ. 1927. Ἀθήναι.

Νικολάου Ι. Ἐξαρχοπούλου, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς, Ὁ βίος καὶ τὸ ἔργον τοῦ Pestalozzi. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆ 17 Φεβρ. 1927 ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Ἐν Ἀθήναις 1927. Μετ' εἰκόνας.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Ὑδρᾷ Ἱερᾶς Μονῆς Ὁ Προφήτης Ἠλίας ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν Ὑδρᾷ τὴν 15 Μαΐου 1927 τὸ δικαίωμα τῆς ὑλοτομίας 40.000 ὀκάδων καυσοξύλων καὶ 26 κυβικῶν μέτρων ξυλείας ἐπὶ τῶν δασικῶν θέσεων Ἐπισκοπῆ Τσακῶν καὶ Μπίστη. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῆ 16 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Διονυσίου Ὀλύ που προκηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποιήσιν τοῦ ἐν Αἰκατερίνῃ καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀναλήψεως κειμένου ἰδιοκτητοῦ τῆς Μονῆς Μετοχίου καὶ κήπου Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 22αν Μαΐου ἢ ἢ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2—4 μ. μ ἐν Αἰκατερίνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ συμπληρωμένου Ξενοφ. Συλλοπούλου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Αἰκατερίνης. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἀγίου Διονυσίου τῆ 8η Μαΐου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἐν τῷ Δήμῳ Κλεωνῶν Ἱ. Μονῆς Στεφανίου Ὁ (Ἁγίου Δημήτριος) Προκηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἀγρόκτημα χαννάκια κειμένον ἐν τῇ περιφερείᾳ Στεφανίου κατὰ τοὺς δροὺς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἢς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Χιλιομοδίου Δ. Μπαχταζιά. Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται τῆ 29 Μαΐου ἢ ἢ ἡμέραν Κυριακῇ ἐν Χιλιομοδίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν Δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δ. Μπαχταζιά ἀρξαμένη τῆ 10 π. μ. καὶ λήγουσα τῆ 12 μεσημβρινῇ. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται ποσὸν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων (πρὸς 80.000) ἑτησίως.

Οἱ ὀφείλονται τῆς Μονῆς ἢ διάδικοι αὐτῆς ἐκ διαφορᾶς προερχομένης ἐκ μισθώσεως ἢ καταπατήσεως ἢ ἀμφισβήτησεως μοναστηριακοῦ κτήματος δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἐν Ἱ. Μονῇ Στεφανίου τῆ 1 Μαΐου 1927

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειστῶν διακηρῦττει ὅτι, τὴν 15ην Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ 10-12 π.μ. ἐνεργηθήσεται δημοπρασία τριετοῦς μισθώσεως τοῦ ἐν Περάματι μαγαζείου τῆς Μονῆς Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακούργοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δέδε. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς Μονῆς (Μετόχιον Πεντέλης Ἀγία Δύναμις). Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κλειστῶν τῆ 15 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθεται καὶ πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1927 καὶ ληγουσῆς τὴν 1 Ἰουλίου 1932 ἢ ἐνοικίασις τῶν καὶ θέσιν Μάρμαρα τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Μοναστηρακίου καὶ τοῦ τέως Δήμου Ἀνακτορίου τῆς Βονίτσης νεοεπισκευασθέντος καὶ καλῶς λειτουργοῦντος ὑδρομύλου μετὰ ἐνὸς στρέματος περιοχῆς τῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ρόμβου τῆ 28 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱ. Μονῆς Προφήτου Ἡλίου προκηρῦττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως 1) τὸ θερινὸν λειβάδιον «Γκούρα—Μπουσοβός καὶ 2) τὸ χειμερινὸν τοιοῦτον «Ξηρολίμνι» συμφῶνως τοῖς δροῖς τῆς ταυταριθμοῦ διακηρῦξεως μας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ Γραβιᾷ τῆ 15 ἀρξαμένου μηνὸς Μαΐου ἢ ἢ ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Συμβολαιογράφων καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν δρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Προφήτου Ἡλίου τῆ 4 Μαΐου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ὀσίου Νικάνορος προκηρῦσσει ὅτι: Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τέσσαρας (ἀριθ. 4) ἡμίονους τῆς Μονῆς τεσσάρων ἐτῶν, καὶ 300 ὀκάδας ἐρίων ἤτοι 150 ὀκ. σίγειων [γιδόμαλλα] χρώματος ἐρυθροῦ καὶ 150 ὀκ. προβείων, χρώματος μέλατος καὶ τριῶν ποιοτήτων: πλοκάρι, κουλόκουρι καὶ ἀρναπόκι, ἀνά 50 ὀκάδας ἕξ ἐκάστου. Ἡ δημοπρασία ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν τούτων διεξαχθήσεται ἐν Γρεβενοῖς, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς προσεχοῦς ἐμποροπανηγύρεως Ἀχιλλίου κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς ἤτοι Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην, ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. καθ' ἐκάστην ἐν τῷ συνήθει τῆς Μονῆς πρατηρίῳ, κειμένῳ παρὰ τὸ παράπηγμα τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ κοινικοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γρεβενῶν Χριστοῦ Ἀκτοελη, ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ συμφῶνως πρὸς τοὺς δροὺς τῶν ἡπ' ἀριθ. 50 καὶ 52 ἢ ἢ διακηρῦξεων ἡμῶν, ὡς ἀντίγραφα παρὰ τῷ διαληφθέντι Συμβολαιογράφῳ, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν δρων. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀσίου Νικάνορος τῆ 23 Ἀπριλίου 1927.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
Ζ. ΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣ, ΦΑΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου

Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς

Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3
Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:
Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι